

Folgende Klausur war bereits eine Probeklausur:

Im Gespräch führt ein Mitunterredner als Beleg für seine Behauptung ein Dichterzitat an. Zu diesem Verfahren bemerkt Sokrates:

Καὶ γὰρ δοκεῖ μοι τὸ περὶ ποιήσεως διαλέγεσθαι ὁμοίωτάτων εἶναι τοῖς συμποσίοις τοῖς τῶν φαύλων καὶ ἀγοραίων ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλήλοις δι' ἑαυτῶν συνεῖναι ἐν τῷ τόπῳ μηδὲ διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς καὶ τῶν λόγων τῶν ἑαυτῶν ὑπὸ ἀπαιδευσίας τιμίας ποιοῦσιν τὰς ἀύλητρίδας, πολλοῦ μισθούμενοι ἀλλοτρίαν φωνὴν τὴν τῶν αὐλῶν, καὶ διὰ τῆς ἐκείνων φωνῆς ἀλλήλοις σύνεισιν. ὅπου δὲ καλοὶ κάγαθοὶ συμπόται καὶ πεπαιδευμένοι εἰσίν, οὐκ ἂν ἴδοις οὔτ' ἀύλητρίδας οὔτε ὀρχηστρίδας οὔτε ψαλτρίδας, ἀλλ' αὐτοὺς αὐτοῖς ἱκανοὺς ὄντας συνεῖναι ἄνευ τῶν λήρων τε καὶ παιδιῶν τούτων διὰ τῆς αὐτῶν φωνῆς, λέγοντάς τε καὶ ἀκούοντας ἐν μέρει ἑαυτῶν κοσμίως, κἂν πάνυ πολὺν οἶνον πίωσιν. Οὕτω δὲ καὶ αἱ τοιαίδε συνουσίαι. ἐὰν μὲν λάβωνται ἀνδρῶν, οἳοῖπερ ἡμῶν οἱ πολλοὶ φασιν εἶναι, οὐδὲν δέονται ἀλλοτρίας φωνῆς οὐδὲ ποιητῶν, οὓς οὔτε ἀνερέσθαι οἷόν τι ἐστίν, περὶ ὧν λέγουσιν, ἐπαγόμενοί τε αὐτοῦς οἱ πολλοὶ ἐν τοῖς λόγοις οἱ μὲν ταῦτά φασιν τὸν ποιητὴν νοεῖν, οἱ δ' ἕτερα, περὶ πράγματος διαλεγόμενοι. ὃ ἀδυνατοῦσιν ἐξελέγξαι. ἀλλὰ τὰς μὲν τοιαύτας συνουσίας ἐῷσι χαίρειν, αὐτοὶ δ' ἑαυτοῖς σύνεισιν δι' ἑαυτῶν, ἐν τοῖς ἑαυτῶν λόγοις πείραν ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ διδόντες. τοὺς τοιούτους μοι δοκεῖ χρῆναι μᾶλλον μιμεῖσθαι ἐμὲ τε καὶ σέ, καταθεμένους τοὺς ποιητάς.

Hilfen:

πολλοῦ: Gen. Pretii: für viel Geld

λάβωνται: hier: als Teilnehmer gewinnen

οὔτε ἀνερέσθαι οἷόν τ' ἐστίν: einerseits nicht ... andererseits

αὐτούς: gemeint: die Dichter

ἐῷσι χάρειν: Lebewohl sagen